

Regler skulde gaa berettigede Interesser for nær.

Vore Betæneligheder vare til at begynde med ret store, ikke mindst, fordi Konventionen kun skulde gælde mellem Danmark og Sverige og ikke kom til at omfatte andre Magter, der kunde komme ind og fiske i de her omhandlede Farvande. Vi havde ogsaa helst set, at man havde kunnet træffe Overenskomst med disse andre Magter. Men vore Betæneligheder ere noget blevne trængte tilbage under Behandlingen i Udvalget, og som ærede Medlemmer ville se, slutte vi os til Indstillingen, som den foreligger. Jeg skal dog udtale, at det ikke er med ublandet Glæde, vi gøre det. Vi ere endnu ikke sikre paa, at de Bestemmelser, her træffes, ere fuldt rimelige, saa at ikke adskillige berettigede Interesser skades gennem denne Konvention. Ja, vi ere endog visse paa, at der er berettigede Interesser, som skades. Men vi have den Opfattelse, at det kan ændres, for saa vidt det maatte vise sig, at der sker Skade i større Udstrækning. Hvis det kommer frem, er Sagen jo ikke værre, end at Konventionen kan opsiges eller Forhandling indledes om dens Ændring paa de Punkter, hvor den viser sig uheldig.

Det Punkt, hvor jeg mener, den kommer til at virke mest uheldigt, er med Hensyn til Fiskeriet med Vaad i Øresund. Jeg er ikke saa ganske vis paa, at et kategorisk Forbud mod Anvendelse af alle Slæbevaad er i Fiskeriets, og heller ikke sikker paa, at det er i Fiskernes Interesse. Men det kunne vi, som sagt, nu prøve. Jeg antager, det vil kunne lade sig gøre at faa Konventionen ændret — den kan jo opsiges —, hvis man ikke er tilfreds med den.

Da vi tilmed have faaet gennemført en lille Bestemmelse om, at Agnvaad ere tilladte paa Middelgrunden, og der neppe vil rejse sig Vanskeligheder fra Sveriges Side ved at indføre dette, og da vi endvidere gennem Forhandling med Fiskerikonulenten af denne har faaet en Udtalelse for, at hele Lappegrunden, hvor der til Tider drives et betydeligt Fiskeri med Vaad, ligger indenfor de 4 Favnes Grænse og som Følge deraf hører til de Vand, der kunne befiskes med Vaad, og da vi endvidere have faaet Konsulentens Udtalelse for, at de saakaldte Sildevaad hverken i Henhold til Saltvandsfiskeriloven eller den her foreliggende Konvention ville kunne forbydes, saa ere vore Betæneligheder i saa Henseende svundne,

og jeg tror, den værste Brod derigennem er tagen af Forslaget. Tilfredse med det i sin store Almindelighed ere vi ikke; vi tro, der sker Skade ved at vedtage det, men vi haabe paa, at hvis det skulde vise sig, vil Ministeren være behjælpelig med at faa Konventionen ændret paa de Punkter, hvor den viser sig at være uheldig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Da Landbrugsministeren ved Forhandlingen i det andet Ting er forhindret i at være til Stede, skal jeg efter hans Anmodning og paa hans Vegne udtale, at han er enig i, at den foreliggende Konvention ikke afsluttes, uden at der deri er optaget en Bestemmelse af det Indhold, som findes aftrykt i Udvalgets Betænkning, og som Ordføreren nys har omtalt.

Ordføreren (Frederiksen): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) i, at det kunde være ønskeligt og heldigt at faa Konventioner ogsaa med andre Magter. Jeg udtalte ogsaa ved 1ste Behandling og ligeledes nu før, at baade de danske Fiskere og den danske Regering og Rigsdag vilde ønske, at vi kunde opnaa Konventioner med de andre Lande, hvis Fiskere fiske i vore Farvande. Men derfor er der ingen Grund til ikke at vedtage en Konvention med Sverige. Det er det Land, der ligger os nærmest, og det er naturligt, naar Begyndelsen skal gøres, at begynde med det.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at denne Konvention kan komme til at skade berettigede Interesser. Jeg tror, den gennemgaaende vil gøre Gavn. Der kan naturligvis altid være en og anden, som føler sig mindre tilfreds med den; det er vel i det hele umuligt at vedtage en Lov, som fuldt ud tilfredsstillende alle, som alle helt kunne slutte sig til. Men, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at den betegner et Fremskridt, der ikke bør forkastes. For øvrigt, naar det ærede Medlem har trukket sine Ændringsforslag tilbage og vil stemme for Forslaget, er der ingen Anledning til at optage en længere Diskussion om det Spørgsmaal. Naar Enden er god, er alting godt. Jeg ønsker lige saa fuldt som det ærede Medlem, at naar vi igen komme til at forhandle med Sverige om en ny Konvention, vi saa kunne naa fyldigere og maaske paa enkelte Punk-